

ת"פ 14829/01/20 - מדינת ישראל נגד מריה סטרבקוב

בית משפט השלום בקריית גת

20 יולי 2021

ת"פ 14829-01-20 מדינת ישראל נ' סטרבקוב

בפני כב' השופטת טל לחיאני שהם

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון

נגד

מריה סטרבקוב

ע"י ב"כ עו"ד אלון גונדשניידר

המאשימה

הנאשמת

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשמת תלוי ועומד כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירת תקיפה, עבירה לפי **סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "**חוק העונשין**").

מכתב האישום עולה כי בין הנאשמת והשכן, מר ולוטרק בן ציון (להלן: "**המתלונן**"), קיים סכסוך משפטי הנוגע לזכויות בגג המשותף שבבניין ברחוב הגלימה 1 באשדוד (להלן: "**הגג**").

בתאריך 11/05/18 בשעה 09:00 או בסמוך לכך, עת שהתה הנאשמת על הגג עם בעל מקצוע, עלה המתלונן לגג והחל לצלם אותה.

בהמשך, עת החל המתלונן לרדת בסולם המוביל מהגג אל הקומה העליונה בבניין, תקפה אותו הנאשמת בכך שבעטה בראשו ובידו הימנית שהחזיקה בסולם.

מענה

2. ביום 21/12/20 כפרה הנאשמת באמצעות בא כוחה בעובדות כתב האישום.

הנאשמת אישרה כי היא והמתלונן מתגוררים בשכנות בבניין וכי קיים סכסוך משפטי הנוגע לזכויות בגג, אם כי הבהירה כי החלק המצולם בגג שייך לה.

באשר ליום האירוע טענה הנאשמת כי המתלונן התחקה אחריה מצאתה את דלת ביתה ועד לעלייה לגג והחל לצלמה.

באשר לתקיפה, טענה הנאשמת כי עת היא החלה לרדת בסולם הגג, המתלונן קפץ לעברה, אחז ברגלה והיא פעלה כדי להשתחרר מאחיזתו.

דין והכרעה

3. המתלון העיד כי ברקע לאירוע סכסוך משפטי בעקבות בניית חדר על ידו על הגג, בהיתר.

לטענתו "במשך שש שנים הנאשמת ושכנות נוספות ניסו להוציא ממני כספים על ידי הטרדות, איומים, פניות לרשויות החוק, משטרה, מוקדי עירייה, פקחים..." (עמוד 10 שורות 26-27 וכן עמוד 11 שורה 29, עמוד 12 שורות 3-4, עמוד 14 שורות 24-29 ועמוד 18 שורות 8-9).

המתלון המשיך והעיד כי ביום האירוע "הנאשמת בעטה בי, ניסתה להפיל אותי מהסולם, גרמה לי לחבלות בידיים ובפנים" (עמוד 10 שורה 29 - עמוד 11 שורה 1).

משהתבקש לפרט, העיד כי במסגרת התביעה הובאו אנשי מקצוע שונים לגג. ביום האירוע, מחשש לפגיעה ברכושו, עלה אף הוא לגג, יחד עם אשתו, על מנת לראות מה נעשה במקום. משהגיע, פעלה הנאשמת באופן אלים מילולית כלפיו, קיללה אותו ואף הפנתה לעברו 'אצבע משולשת' (עמוד 11 שורות 11-15, עמוד 12 שורה 2 ועמוד 14 שורות 21-22).

אשת המתלון, ע"ת 6, הגברת אניטה ולוטקר (להלן: "אשת המתלון"), העידה אף היא באשר להתנהלות הנאשמת עת היא והמתלון עלו על גג הבית, ואף הפנתה לסרטון וידאו שמתעד האירוע (עמוד 32 שורות 15-19 ועמוד 33 שורות 5-8).

ואכן, צפייה בסרטון (ת/2) שצילם המתלון תוך כדי האירוע מעלה כי המתלון תיעד האירוע מעת שהנאשמת החלה לעלות בסולם לגג הבניין. מיד לאחר שצוין את סיבת עליית הנאשמת, הגעת איש איטום, נשמעת הנאשמת כשהיא אומרת: "תזדיין יא דביל". מהסרטון עולה כי כשהמתלון עלה לגג הבניין, היו במקום הנאשמת, ומאחוריה עמדו אישה (אימה של הנאשמת) וגבר (איש המקצוע). יצוין, כי לאורך כל שהות המתלון בגג ניכר כי נמצא בסמוך לפיר. כמו כן, גם בשלב זה וגם לקראת סיום שהותם בגג המשותף, נצפית הנאשמת כשהיא מצלמת, או מנסה לצלם, את המתלון.

בהמשך למתואר, פונה הנאשמת למתלון ואומרת לו "...מה אתה מסתכל, הפרעתי לך לבנות? יא חרא", מפנה את גבה ומחייגת בטלפון תוך שהיא אומרת "אסור לך לצלם בבית שלנו". בהמשך, מתקרבת הנאשמת למתלון ומרימה לעברו את רגלה, עד בסמוך ממש לטלפון שאוחז בידו, תוך שהמתלון אומר לה "אל תגעי בי". בזמן השיחה של הנאשמת עם המשטרה היא נצפית מרימה לעבר המתלון אצבע משולשת. בהמשך למתואר ניתן לראות ולשמוע יכוח בין השניים על פתיחה או סגירה של מכסה הפיר, תוך שהנאשמת משתמשת אף בקללות גסות. בשלב זה מגיב המתלון במילים גסות ולא ראויות.

בחקירתו הנגדית שב והבהיר המתלון כי צילם את האירוע "כדי להגן על עצמו" (עמוד 17 שורה 1 ושורה 21) וכי לא ביקש "לחמם" את האירוע. הראיה, שלאורך מרבית האירוע הוא לא נגרר לפרובוקציות מצד הנאשמת ולא השיב לה בדברי נאצה וקללות. המתלון אישר כי נאמרו על ידו, לקראת סוף האירוע, אמירות לא ראויות ואף בעלות קונוטציה מינית, והצר על כך (עמוד 18 שורות 21-25).

עמוד 2

4. המשיך המתלונן והעיד כי משניסה לרדת מהגג, הנאשמת בעטה בידו ובפניו, ניסתה להפילו מהסולם, וגרמה לו לחבלה ביד שהתבטאה בכאב (**עמוד 11 שורות 22-19 ועמוד 12 שורה 3 ושורה 16**).

בחקירה נגדית התעקש המתלונן כי הוא החל לרדת לפיר לפני הנאשמת, ואף הפנה לדקה 4:25 בסרטון מטעם ההגנה (**נ/4**), בו לטענתו רואים כי בשלב זה כבר חצי מגופו מצוי בתוך הפיר (**עמוד 19 שורה 17**). לשאלת בית המשפט אישר כי הוא היה בצד המרוחק יותר מהסולם שבאמצעותו יורדים דרך הפיר מהגג לחדר המדרגות של הבניין (**עמוד 19 שורות 22-23**).

המתלונן בעדותו חזר על עמדתו לפיה לא קפץ לעבר הנאשמת, לא סיכן אותה ולא אחז ברגלה (**עמוד 20 שורות 9, 25 ו-29 ועמוד 23 שורות 1-4 ושורה 17**). כמו כן, הסביר כי בזמן האירוע הוא בכלל היה עסוק בלהגן על ידיו ופניו (**עמוד 23 שורות 6-8**). ואכן, בסרטון **נ/4** ניתן לראות כי בעת קרות האירוע ידו האחת של המתלונן אוחזת במכשיר הטלפון הנייד שלו, בעוד ידו השנייה נשענת על פתח הפיר (**דקה 04:22**).

עוד הסביר המתלונן בחקירה הנגדית כי היה לו חשוב לרדת מיד לאחר איש המקצוע כי פחד שהנאשמת תסגור את מכסה הפיר בזמן שהוא למעלה (**עמוד 20 שורות 18-23**).

ודוק, בסרטון **ת/2**, כאמור, אכן נשמע ויכוח על סגירה של מכסה הפיר. כמו כן, בסרטון **נ/4** ניתן לראות כי בתחילה ישב המתלונן על פתח הפיר בגג הבניין, ללא אשתו, ומשניגשה הנאשמת לכיוונו הוא זז לאחור ונעמד מאחורי הפיר ובצמוד אליו (שם נותר לעמוד עד שהחל לרדת בסולם) ואפשר לנאשמת לגשת לפיר. או אז הנאשמת סגרה את מכסה הפיר. כפי שניתן לראות, רק משהתרחקה הנאשמת, פתח המתלונן את המכסה ואשתו עלתה לגג והתיישבה על פתח הפיר (**דקה 02:08-02:40**), והמשיכה לשבת שם עד שירדה למטה טרם התרחשות אירוע האלימות.

מדברים אלה עולה כי לא רק שהמתלונן התרחק מהנאשמת ואפשר לה לנוע כרצונה על אף שאשתו טרם עלתה לגג, אלא אף כי התנהלות זו יש בה כדי להסביר מדוע חשש להיוותר אחרון בגג.

אשת המתלונן בעדותה תיארה את אירוע האלימות כך - "אני ירדתי ראשונה, בעל המקצוע ירד שני ובנצי בעלי רצה לרדת וכשהוא רצה לרדת אפשר לשמוע אותה אומרת בבירור, שהיא תרד ראשונה ולא אתה, ואז היא בעטה בו כשהוא תלוי על הסולם ביד אחת יש לו את הנייד וביד השנייה מחזיק את הסולם. אז היא מנסה לבעוט בו ורואים בבירור שהוא מאבד את האחיזה שלו וכמעט נפל" (**עמוד 32 שורות 25-28**).

אשת המתלונן התעקשה בעדותה, הן הראשית והן הנגדית, כי בעלה החל לרדת בסולם לפני הנאשמת, בזמן שהסולם היה פנוי (**עמוד 33 שורות 12-15 ושורות 28-29, ועמוד 36 שורה 4, שורות 7-8, שורה 13 ושורה 19**).

מתייעוד אירוע האלימות בסרטון **ת/2** עולה כי לאחר שאשת המתלונן ירדה באמצעות הסולם, ירד הגבר (איש המקצוע), תוך שכולם ממתינים. בשלב זה ניתן לראות את הנאשמת נעמדת על שפת הפיר, ואז נוצר ויכוח בין המתלונן לנאשמת בו הנאשמת אומרת למתלונן "אתה לא יורד עכשיו! אתה לא יורד!" ואז נשמע המתלונן אומר לה "אל תגעי בי! אל

תגעי בי! והנאשמת משיבה: **"אני יורדת עכשיו! אתה לא יורד!"**, תוך שהמשיב חוזר ואומר: **"אל תגעי בי! אל תגעי בי!"**, או אז נשמעת הנאשמת אומרת: **"אתה אל תגע, תפסיק לצלם כבר, תפסיק! תפסיק לצלם! תפסיק לצלם אותי!"**. הצילום בשלב זה מתנדנד והתמונה לא ברורה.

לאחר מספר שניות, הצילום מתחדש מלמטה למעלה. הנאשמת בשלב זה יושבת על שפת הפיר, כשרגלה האחת באוויר, ואז נשמע המתלון אומר **"ראית? הזבל הזאת בת זונה היא בועטת בי... צילמת? ... אל תגעי בי זבל. זבל אחת"**, וממשיך חילוף הדברים ביניהם כאשר הנאשמת חוזרת ואומרת: **"תפסיק לצלם אותי יא חרא, תפסיק לצלם אותי"**. בסיום נשמעת אשת המתלון כשהיא אומרת: **"כן ... זה מתועד, אתה מצלם והיא בועטת בך. זה מתועד"**.

דהיינו, מעבר לעדותו של המתלון ועדות אשת המתלון, שיש בה כדי לחזק גרסת המתלון, הרי שאמירת הנאשמת, שנשמעת חוזרת ואומרת למתלון **"אתה לא יורד"** עובר לתחילת אירוע האלימות - יש בה כדי לחזק אף היא את הגרסה לפיה המתלון כבר החל בירידה טרם תחילת האירוע האלים.

5. במסגרת פרשת התביעה הוגשה בהסכמה עדות אמה של הנאשמת (ת/8).

מצד אחד עדות זו מחזקת אף היא את גרסת התביעה, שכן בחקירתה טענה כי המתלון עמד בשטח המשותף על הגג אך צילם אותם בשטח הפרטי שלהם. בזמן הירידה מהגג **"הוא לא נתן לילדה שלי לרדת ראשונה, הוא ירד ראשון הוא לא נתן לה זכות קדימה פשוט אחר כך הוא הביא אותה למצב שהיא ירדה במצב לא נכון והחזקתי אותה פחדתי שהיא תיפול שמה, זה מסוכן ... (שורות 7-10)..."**.

דהיינו, גם אמה של הנאשמת העידה, בניגוד לגרסת הנאשמת, כי המתלון הוא זה שהחל לרדת ראשון בסולם ולא נתן לבתה זכות קדימה.

עם זאת, בסיום החקירה ביקשה להדגיש **"שהוא בכוח לא נתן לה לרדת הוא דחוף אותה" (שורה 26)**. בעניין זה יש לציין כי לאורך כל הסרטונים שהוגשו לא נצפה המתלון דוחף את הנאשמת בשום שלב.

6. במהלך שמיעת הראיות, הוגש מטעם ההגנה סרטון מצלמת אבטחה שצילמה האירוע (נ/4). אציין כי הנאשמת הגישה למשטרה סרטון זה, אך זה משום מה אבד. ניסיונות החוקרת לקבל לידיה עותק נוסף של הסרטון לא צלח, שכן הנאשמת מסרה לחוקרת כי הסרטון לא נמצא אצלה (ת/5-6).

צפיתי מספר פעמים בסרטון זה. הסרטון מתעד אמנם האירוע מתחילתו, אך אפנה לשניות הרלבנטיות לאירוע נשוא כתב האישום.

בדקה 04:06 ניתן לראות כי הגבר האחר (איש המקצוע) יורד מהסולם. בשניות הראשונות ממתין המתלון בצדו האחד של הפיר, הצד הקרוב יותר לקיר והמרוחק מהסולם, ובצד האחר ממתינות הנאשמת ואישה נוספת (אימה של הנאשמת). כבר בשלב זה יובהר כי מהצילום עולה כי מדובר בפיר צר.

בדקה 04:15 נצפית הנאשמת נעמדת על שפת הפיר בצד שלה, הצד הקרוב לסולם.

בדקה 04:16 המתלון עומד אף הוא על שפת הפיר בצד שלו, המרוחק מהסולם.

דהיינו, הנאשמת והמתלון, פחות או יותר במקביל האחד לשנייה, נעמדים על שפת הפיר כדי לרדת מהגג דרך הפיר. שניהם מסתכלים כלפי מטה, ככל הנראה כדי לאתר את הסולם.

בדקה 04:21 המתלון נצפה כשפלג גופו התחתון בתוך הפיר (יש להניח שהוא עומד על הסולם) והנאשמת נראית מתיישבת על הפיר. גם בשלב זה המתלון עדיין עם הפנים כלפי מטה.

בדקה 04:22 נצפית הנאשמת כשהיא מנסה למשוך למתלון את הטלפון מהיד. בשלב זה מרים המתלון את ראשו ומסתכל לעבר הנאשמת. אז הנאשמת בועטת בידו, שתי בעיטות, תוך כדי שהמתלון יורד לתוך הפיר, ואז נראה שעושה תנועות נוספות לכיוונו בידה ותנועה נוספת לאחר מכן, ברגלה.

מעבר לעדויות שפרטתי וסרטון **2/** שיש בו כדי לחזק את גרסת התביעה, גם פירוט זה של סרטון ההגנה (**4/**) יש בו כדי לחזק גרסת התביעה. שכן, כפי שפורט לעיל, בסרטון ניתן לראות כי הנאשמת והמתלון החלו להתכונן לירידה פחות או יותר באותו הזמן, וכי בעת האירוע האלים פלג גופו התחתון של המתלון כבר היה כולו בתוך הפיר.

מעבר לאמור, העובדה כי פעולתה האלימה הראשונה של המתלוננת מתבטאת בניסיון שלה לקחת את מכשיר הטלפון הנייד של המתלון מידי, מחלישה באופן משמעותי את גרסתה כאילו ביקשה להדוף אותו עת אחז ברגלה בניגוד לרצונה - דברים אליהם אתייחס בהמשך אף במסגרת בחינת גרסת ההגנה.

7. הנאשמת בעדותה העידה כי ביום האירוע הגיע איש מקצוע והם ביקשו לעלות על הגג, "**לעשות סיור בגג שלנו**". עת עמדו היא, אמה ואיש המקצוע בחדר המדרגות - פתח המתלון את דלת ביתו והחל לצעוק על "הבן אדם" (**עמוד 48 שורות 1-3**).

אלא שאין מחלוקת כי ב-3 העדויות שמסרה במשטרה בעקבות אירוע זה, לא תיארה הנאשמת כל אירוע קודם שהתרחש בחדר המדרגות טרם האירוע שהתרחש על הגג.

בחקירתה הנגדית טענה הנאשמת כי הגם שלא מסרה דבר על כך בחקירות במשטרה - הרי שהדברים הגיוניים שכן אם לא אירע דבר בחדר המדרגות, לשם מה עלו המתלוננת ואשת המתלון לגג עם מצלמות? (**עמוד 51 שורה 26**). אולם הסבר זה של הנאשמת הגיוני באותה מידה כמו הסבר המתלון ואשת המתלון כי ביקשו לדעת מה קורה על גג הבית לאור ההליך המשפטי שהתנהל בינם לבין השכנה בנוגע לגג זה.

ודוק, בהמשך חקירתה הנגדית אף טענה כי כן סיפרה דבר הוויכוח בחדר המדרגות כבר בשלב החקירה במשטרה (**עמוד 51 שורה 29**).

המשיכה הנאשמת והעידה כי משעלו לגג, חזר המתלון לביתו, ובהמשך עלה אחריהם כשהוא מצלם עם מכשיר הטלפון הנייד שלו. לטענתה, אמה ואיש המקצוע עשו סיור על הגג, בעת שהיא התעמתה עם המתלון כיוון שצילם אותה. לטענתה, על אף שהתקשרה למשטרה זו לא הגיעה כיוון שסברה שלא קרה דבר מהותי (**עמוד 48 שורות 11-4**).

אלא שמדו"ח הפעולה (ת/1) עולה כי המשטרה הגיעה לזירה בשל אותה שיחת טלפון. אמנם לקח לניידת להגיע לזירה כרבע שעה, אך הגעת המשטרה למקום נבעה מקריאת מוקד 100 של הנאשמת.

לטענת הנאשמת, בשלב זה עברה לשיח אסרטיבי והחל עימות בו פנה אליה המתלונן באמירות גסות והוא ואשתו המשיכו לצלם והפריעו לסיור של איש המקצוע ואף צעקו עליו שוב (עמוד 48 שורות 12-16).

בחקירתה במשטרה הכחישה הנאשמת, פעמיים, כי קיללה או הפנתה 'אצבע משולשת' לעבר המתלונן (ת/3 שורות 11-4), ורק לאחר שעומתה עם הסרטון ת/2 טענה כי "נכון, גם הוא יכל להתאפק..". (שורה 14).

בחקירתה הנגדית טענה כי בתחילה הכחישה הכל כיוון ש"אמרו לי שאמרתי את הדברים לפני שפנה אליי בכלל וזה לא נכון שהוא לא פנה אליי" (עמוד 54 שורות 23-24). אם כך הם פני הדברים, מדוע לא פרסה את משנתה בחקירה ובחרה רק להכחיש האמור מבלי ליתן הסבר זה שעלה רק בשלב עדותה בבית המשפט?

מעבר לאמור, צפייה בסרטון ת/2, כפי שצינתי לעיל, מעלה כי מיד עם עליית המתלונן ואשת המתלונן לגג, החלה הנאשמת בשיח שכלל קללות והתנהגות אגרסיבית - דבר שסותר את ההסבר שניסתה ליתן להכחשתה הראשונית את התנהגותה באירוע.

זאת ועוד, צפייה בסרטון זה מעלה כי המתלונן ואשת המתלונן כלל לא צעקו אל עבר איש המקצוע, וכי למעט פניה אחת של המתלונן לאיש המקצוע, בה הוא מתנצל בפניו על המצב ומסביר לו כי דבר איננו מכון כלפיו - לא נעשתה פנייה של מי מהם אל בעל המקצוע.

ודוק, בחקירתה הנגדית, עת עומתה עם הסרטון ת/2, אישרה הנאשמת כי קיללה והרימה רגלה לעבר המתלונן, באומרה: "כן זה מה שאמרתי. לא חשבתי שאגיע למצב הזה... כן הרמתי עליו רגל, אסור לו לצלם אותי", וביחס לתנועת היד שעשתה כלפי המתלונן, "אצבע משולשת", ציינה: "כן. אסור לו לצלם אותי. זה לא עבירה. נכון שהמשכתי לקלל" (עמוד 51 שורות 11-15). הנאשמת אף הבהירה בהמשך חקירתה הנגדית כי "אם זה יקרה שוב, אני אעשה את זה שוב" (עמוד 52 שורה 11).

דהיינו, ניתן להבין כי עצם הצילום שביצע המתלונן הפריע מאוד לנאשמת, ובגינו סברה כי כל צורת התנהגות שלה היא סבירה, כך שלמעשה אין כל קשר בין מלל שנאמר מצד המתלונן כלפיה לבין אופן התנהגותה באירוע.

עד כאן לרקע לאירוע.

8. באשר לאירוע האלימות עצמו, המשיכה הנאשמת והעידה כי המתלונן עמד ליד פתח הפיר, בצד הנגדי לסולם, ובזמן שהיא ביקשה לרדת בסולם מהצד בו מונח הסולם, בזהירות ובצורה איטית, המתלונן "קפץ מהצד השני, התנפל על החלק התחתון שלי, ביד אחת מחזיק אותי, לא יודעת איך הצליח לעמוד על הסולם כי הוא מהצד השני של הפתח, נשען עם הגב, נעמד עם הרגליים על הסולם ועם הגב נשען... הוא תפס אותי בירך וביד השניה צילם.

אני כמובן בתגובה אינסטינקטיבית ניסיתי לנער אותו ממני, מאוד נבהלתי..." (עמוד 48 שורה 27 - עמוד 49 שורה 2). כמו כן, טענה כי ניסתה להדוף את המתלון ואמרה לו שיתן לה לרדת (עמוד 49 שורה 7).

גם בחקירתה הנגדית עמדה הנאשמת על כך שלא נגעה במתלון, כי רק 'עשתה תנועות' כתגובה טבעית לכך שנגע בה, אך לא נגעה בו בפועל (עמוד 55 שורה 11-1).

גרסתה זו של הנאשמת איננה עולה בקנה אחד עם גרסתה כפי שנמסרה בסמוך לאירוע בחקירתה במשטרה. בחקירתה במשטרה (ת/3), עת עומתה עם סרטון בו נראה כי היא בועטת במתלון, היא טענה כי לא נגעה במתלון (שורה 17) וכי "הוא דחף לי את הטלפון לפני כמעט סטר לי ואני זזתי אבל לא נגעתי בו" (שורה 19).

דהיינו, בחקירה זו, בה נחקרה תחת אזהרה בחשד לתקיפתו של המתלון, כלל לא טענה כי פעלה כדי להדוף את המתלון שאחז ברגלה.

ערה אני לעובדה שמחקירתה הנגדית של הנאשמת עולה כי בגרסה מאוחרת יותר במשטרה ביום האירוע, לאחר חקירתה תחת אזהרה, מסרה הנאשמת גרסה נוספת בה טענה גרסה דומה לזו שמסרה בעדותה בבית המשפט, לפיה המתלון אחז ברגלה - אלא שמדובר בגרסה שלישית שמסרה באותו היום ואין באמור כדי לשנות את העובדה כי עת נחקרה תחת אזהרה ועומתה עם הסרטון בחרה שלא לציין עובדה זו.

לא זו אף זו, צפייה בסרטון ההגנה נ/4 מעלה כי גרסתה של הנאשמת, כפי שתועדה, איננה עומדת במבחן המציאות.

צפייה בסרטון לא מעלה כי המתלון "דחף" לעבר פניה את מכשיר הטלפון הנייד שלו או ניסה לסטור לה בזמן הירידה לפיר, אלא נראה באופן ברור שדווקא הנאשמת ניסתה לקחת את הטלפון מידי של המתלון, ואף עשתה תנועות עם רגליה שנראות כנוגעות במתלון (דקה 4:22).

עוד עמדה הנאשמת בחקירתה הנגדית על כך שרגלה עמדה על הסולם קודם לרגלו של המתלון והיא כלל לא יכלה לצפות שזה ינסה להגיע לסולם מהצד השני של הפיר, ומשכך אף לא הסתכלה לכיוון (עמוד 53 שורות 18-27).

מעבר לעדויות שפירטתי לעיל שיש בהן כדי לסתור גרסתה זו, גם צפייה בסרטון ההגנה נ/4 יש בו כדי להחליש גרסה זו - גם זאת כפי שפורט לעיל.

מעבר לאמור, בסרטון ת/2 נשמעת הנאשמת עת היא חוזרת ואומרת למתלון כי 'לא ירד', ולא נשמעת כל בקשה מצידה בשלב זה לרדת למטה, ועצם הפניה של הנאשמת למתלון באמירה שכזו סותרת מני וביה את טענתה כאילו כלל לא הסתכלה ולא ציפתה כי המתלון ירד מהצד השני של הסולם.

נקודה חשובה נוספת עליה עמדה הנאשמת היא כי אחיזתו של המתלון ברגלה הובילה לנפילתה, לפגיעתה, ולסיכון חייה וחיי (עמוד 49 שורות 7-9, עמוד 56 שורות 13-17 ושורות 23-26, עמוד 57 שורות 2-5, וכן עמוד 58).

שורה 3).

צפייה בסרטון **4/נ** מעלה שהנאשמת אכן עברה ממצב של עמידה למצב ישיבה (**דקה 04:20**) אך לא ניתן לקבוע כי מדובר בנפילה דווקא ולא בישיבה לצורך הנחת רגל על הסולם - פעולה סבירה עת מבקשים להסתובב ולהניח רגל על סולם שתלוי בגובה 2.5 מטר מהרצפה.

9. כשאלה פני הדברים, על אף שהנאשמת עמדה והעידה לפני וענתה לכל שאלה שנשאלה בחקירה נגדית, וביקשה אף להביא סרטון שיש בו לטענתה משום חיזוק לגרסתה - ניתוח עדותה, תוך ציון הסתירות הרבות בין גרסתה בבית המשפט לחקירתה במשטרה, ובעיקר הסתירות הרבות בין גרסתה לבין הסרטונים שהוגשו, אינם מותירים בלבי ספק כי לא ניתן לקבל את גרסתה של הנאשמת.

10. ב"כ הנאשמת בסיכומיו עמד על מספר מחדלי חקירה בתיק.

בסיכומיו הלין על כך שעד ראיה נטרלי, איש המקצוע, לא נחקר על ידי המשטרה, אשר הסתפקה בשיחת טלפון עמו בלבד, בו מסר כי לא היה עד לאירוע ושהתעסק רק בעבודתו (**ת/7**).

צודק ב"כ הנאשמת כי ככלל מצופה מהיחידה החוקרת למצות את החקירה ולהגיע לכל ראיה רלוונטית וברי כי איש המקצוע הוא עד שכזה, שכן היה נוכח לכל הפחות בחלק הארי של יום האירוע. עם זאת, טענתו בחקירה כי לא ראה האירוע עשויה לעלות בקנה אחד עם העובדה כי בזמן קורות אירוע האלימות כבר ירד מהגג ולא נכח כעד לאירוע זה ממש.

מעבר לאמור, העובדה כי קיימים סרטונים המתעדים את האירוע, יש בהם כדי למזער הנזק הראייתי שנגרם ממחדל חקירה זה ואין בו כדי להוביל לזיכוי הנאשמת.

עוד הלין על כך שהמשטרה לא בחנה האם הסרטון שהוגש על ידי המתלונן איננו ערוך או משמיט את שארע קודם לאירוע בחדר המדרגות. אלא שטענה שכזו איננה עולה בקנה אחד עם העובדה כי במהלך שמיעת הראיות הוגש הסרטון בהסכמה (**עמוד 12 שורה 22**) והמתלונן לא נחקר על כך במהלך כל חקירתו הנגדית.

11. בסיכומיו אף טען ב"כ הנאשמת לטענת הגנה בדמות אפליה, שכן כפי שניתן היה לשמוע בסרטון **ת/2**, המתלונן פנה אל הנאשמת במילים בוטות שעולות לכאורה כדי הטרדה מינית. לטענתו, יש טעם לפגם בכך שבשונה מהנאשמת שהועמדה לדין בגין האירוע, דווקא המתלונן שפעל כך לא הועמד לדין.

אין מחלוקת, ולא יכולה להיות כזו, כי המלל שהפנה המתלונן כלפי הנאשמת הוא בוטה וגס ואיננו ראוי להיאמר בכל סיטואציה, קשה ככל שתהא.

עם זאת, טענת אפליה, בהיותה חלק מטענת הגנה מן הצדק, היא טענה מקדמית שככלל יש להעלותה עם תחילת

המשפט, וזאת בהתאם להוראת **סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982** (להלן: "**החוק**") ועל בית המשפט להכריע בטענה לאחר שניתנה לתובע הזדמנות להשיב עליה, וזאת בהתאם להוראת **סעיף 150 לחוק**.

משבחר ב"כ הנאשמת להעלות טענה זו באופן מפורש רק בשלב הסיכומים, ולא ניתנה לתביעה הזדמנות להשיב עליה, ישנו קושי לקבל הטענה.

מעבר לאמור, משמיעת הראיות בתיק עולה כי ביום האירוע הנאשמת היא זו שהגישה את התלונה שהובילה לפתיחת החקירה. עוד עולה כי בתלונה זו מסרה הנאשמת גרסה לגבי האמירות הקשות שהופנו כלפיה מצד המתלון. בהעדר אינדיקציה אחרת, בשים לב לעובדה כי לא הונחה לפניי תשתית ראייתית מספיקה בעניין זה, אינני יכולה להניח כי המאשימה התעלמה מטענותיה של הנאשמת.

12. עוד טען ב"כ הנאשמת בסיכומיו כי המאשימה בחרה להתעלם מחדירתו של המתלון לפרטיותה של הנאשמת עת צילם אותה בשטח הפרטי שלה שעל גג הבניין.

טרם הכרעה בטענה אציין כי בשונה מטענת ב"כ הנאשמת, כפי שקבעתי לעיל, אין בידי לקבל גרסת הנאשמת, שעלתה רק בשלב מאוחר, לפיה המתלון צילם והטריד אותה עוד בחדר המדרגות, טרם העלייה לגג. בנוסף, צפייה בסרטונים מעלה כי לכל אורך האירוע, המתלון לא התקרב באופן משמעותי לנאשמת. בעת שהנאשמת הייתה על השטח שלה בגג, הוא הקפיד להישאר בשטח המשותף, המרוחק מספר מטרים מהיכן שעמדה הנאשמת. בהמשך, עת חזרה הנאשמת לשטח המשותף שעל הגג על מנת לרדת מהגג, ברי כי הצילום נעשה ממרחק קצר יותר, שכן שטח זה מצומצם יותר וכולם עמדו סביב הפיר בשלב זה. עם זאת, לא ניתן לראות, בשום שלב, כי המתלון מרחיק את הטלפון מגופו ומקרב את הטלפון סמוך לפניה או גופה של הנאשמת, כפי שזו טענה, כך שטענה זו עובדתית איננה נכונה.

לגופה של טענה, אינני מוצאת מקום להכריע בסוגיה האם צילום הנאשמת על ידי המתלון, עת שהתה על החלק שלה על הגג מהווה עבירה של פגיעה בפרטיות וחדירה למרחב הפרטי שלה, שכן גם אם אכריע בחיוב בסוגיה, הרי שהתקיפה עצמה ארעה בשטח המשותף של הגג, בו אין מחלוקת כי לכל צד מותר לצלם השני ואין בכך משום עבירה כלשהי, וזאת כפי שהנאשמת עצמה אף העידה כי ניסתה לעשות, וכפי שנראה **בת/2** כי ניסתה לעשות.

13. סוף דבר, לאור המפורט לעיל, שוכנעתי להעדיף את גרסת התביעה על פני גרסת ההגנה ואני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל והוכח, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשמת ביצעה את עבירת התקיפה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.